

РЕШЕНИЕ

№ 6694

гр. София, 28.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 56 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Н. Д. С. М.

при участието на секретаря П. Н. Н.
като разгледа докладваното от Н. Д. С. М. Гражданско дело №
20221110156956 по описа за 2022 година

Предявени са обективно кумулативно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 128, т. 2 КТ, чл. 221, ал. 1 КТ, чл. 224, ал. 1 КТ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Ищецът С. П. Ш. - Ц. твърди, че е работила по трудово правоотношение с ответника „А.“ ЕАД на длъжността „ръководител счетоводен отдел“. Поддържа, че със заповед № РД 15-01/05.10.2022 г. на управителя на ответното дружество е прекратено трудовото ѝ правоотношение, считано от 06.10.2022 г. на основание чл. 327, ал. 1, т. 2 КТ. Посочва, че ответникът до момента не е заплатил дължимите трудови възнаграждения за периода от м. април 2022 г. до м. октомври 2022 г., както и обезщетение по чл. 221, ал. 1 КТ, дължимо при прекратяване на трудовия договор без предизвестие, и обезщетение по чл. 224, ал. 1 КТ за неизползван платен годишен отпуск. Въз основа на горното иска ответникът да бъде осъден да заплати сумата от **17 749 лв.**, представляваща дължимо трудово възнаграждение в нетен размер за периода от 01.04.2022 г. до 05.10.2022 г., ведно със законната лихва от предявяване на иска до окончателно изплащане на сумата, сумата от **3480 лв.**, представляваща обезщетение по чл. 221, ал. 1 КТ, ведно със законната лихва от предявяване на иска до окончателно изплащане на сумата, сумата от **4714,59 лв.**, представляваща обезщетение по чл. 224, ал. 1 КТ за неизползван платен годишен отпуск в нетен размер, ведно със законната лихва от предявяване на иска до окончателно изплащане на сумата, както и на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата от **454,51 лв.**, представляваща обезщетение за забава в изпълнението на задължението за изплащане на трудово възнаграждение, начислено за периода от 01.05.2022 г. до 18.10.2022 г., сумата от **18,33 лв.**,

представляваща обезщетение за забава в изпълнението на задължението за изплащане на обезщетение по чл. 224, ал. 1 КТ, претендирано за периода от 05.10.2022 г. до 18.10.2022 г., както и сумата от **13,53 лв.**, представляваща обезщетение за забава в изпълнението на обезщетение по чл. 221, ал. 1 КТ, претендирано за периода от 05.10.2022 г. до 18.10.2022 г. Ищецът претендира съдебни разноски.

Ответникът признава исковете, като сочи, че сумите не са изплатени поради финансови затруднения на дружеството.

В първото редовно съдебно заседание, проведено на 28.03.2023 г., ищецът е направил искане за постановяване на решение при признание на иска.

Съдът, като взе предвид доказателствата по делото и процесуалното поведение на страните, намира, че са налице предпоставките по чл. 237 за постановяване на решение при признание на иска, поради следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл.237, ал.1 ГПК, когато ответникът признае иска, по искане на ищеца съдът прекратява съдебното дирене и се произнася с решение съобразно признанието, в мотивите на което е достатъчно да се укаже, че същото се основава на признанието на иска.

Ето защо предвид направеното признание на иска от страна на ответника, като същевременно не се налице отрицателните процесуални предпоставки по [чл. 237, ал. 3 ГПК](#), предявените искове следва да бъдат уважени изцяло, като по арг. от [чл. 237, ал. 2 ГПК](#) съдът не следва да излага допълнителни мотиви.

По разноските:

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ищецът има право да на разноски. Същият е претендирал такива в размер на 720 лв. за платено адвокатско възнаграждение, които следва да бъдат присъдени.

Ответникът следва да бъде осъден на основание чл. 78, ал. 6 ГПК да заплати държавна такса по производството по сметка на СРС.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „А.“ АД, ЕИК ***** да заплати на С. П. Ш. – Ц., ЕГН ***** сумата от **17 749 лв.**, представляваща дължимо трудово възнаграждение в нетен размер за периода от 01.04.2022 г. до 05.10.2022 г., ведно със законната лихва от предявяване на иска до окончателно изплащане на сумата, сумата от **3480 лв.**,

представляваща обезщетение по чл. 221, ал. 1 КТ, ведно със законната лихва от предявяване на иска до окончателно изплащане на сумата, сумата от **4714,59 лв.**, представляваща обезщетение по чл. 224, ал. 1 КТ за неизползван платен годишен отпуск в нетен размер, ведно със законната лихва от предявяване на иска до окончателно изплащане на сумата, както и на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата от **454,51 лв.**, представляваща обезщетение за забава в изпълнението на задължението за изплащане на трудово възнаграждение, начислено за периода от 01.05.2022 г. до 18.10.2022 г., сумата от **18,33 лв.**, представляваща обезщетение за забава в изпълнението на задължението за изплащане на обезщетение по чл. 224, ал. 1 КТ, претендирано за периода от 05.10.2022 г. до 18.10.2022 г., както и сумата от **13,53 лв.**, представляваща обезщетение за забава в изпълнението на обезщетение по чл. 221, ал. 1 КТ, претендирано за периода от 05.10.2022 г. до 18.10.2022 г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК „А.“ АД, ЕИК ***** да заплати на С. П. Ш. – Ц., ЕГН ***** сумата от **720 лв.**, представляваща разноси по настоящото производство.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 6 ГПК „А.“ АД, ЕИК ***** да заплати по сметка на Софийски районен съд сумата от 1057,18 лв., представляваща държавна такса по производството.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____